

Şili İşçileri Merkez Birliği CUT'un Genel Sekreteri Louis MENESES'in DİSK'in düzenlediği 26. kuruluş yıldönümü toplantısında yaptığı konuşma şöyledir.

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu'nun değerli üyeleri; sevgili arkadaşlar;

Şili işçileri adına sizlere en sıcak selamlarımı iletir, Şili halkının faşizme karşı mücadelesinde tüm dünyanın gösterdiği dayanışmaya burada bir kez daha teşekkür ederim.

Özellikle sizlerin mücadelemizle, çeşitli biçimlerde sürdürdüğünüz dayanışmayı biliyoruz. Kardeş örgüt DİSK'in bu yakınlığı çalışmalarımıza daha bir güç ve cesaret katıyor. Bu bizlere, kavgamızın en ön saflarında bulunanlara, işçi sınıfının haklarını savunanlara, daha güçlü şekilde ya dım etmemizi sağlıyor.

Bu çalışmalarını örgütlemek ve bizim Türkiye'yi ziyaretimizi gerçekleştirmek için sarfettiğiniz güce saygılarımızı belirtiyoruz...

Bu işçi sınıfı davasının ve sendikal kardeşliğin yeni bir ifadesidir.

Kuruluş tarihlerimiz arasındaki yakınlık, örgütlerimiz arasında kardeşlik bağlarının güçlenmesine yardımcı olsun, bu yıl Türkiye'de yapılan kutlama bizlere güç versin ve karşılıklı amaçlara ulaşmak için çalışmalarımıza yardımcı olsun...

Birçok sorunlarla karşı karşıya olduğunuz ve hergün aşmak zorunda olduğunuz engellerin var olduğunu biliyoruz. Fakat örgütünüzün işçilerin kazanımlarını koruma amacında doğru yolda yürüttüğünüze eminiz.

Sendikal hareketin sürekli olarak sorunlarla güçlüklerle karşı karşıya olduğunun bilincindeyiz.

Bu açıdan, sınıf düşmanlarının yarattığı engeller ve bizi yıkmak için çalışmaları, bizleri şaşırtmıyor. İstiyorlar ki, biz zayıf düşelim, ve onlar için bir tehlike olmayalım.

İşte bu yüzden giderek daha güçlü örgütlenmek ve örgütlerimizin aracılığıyla ekonomik ve demokratik haklarımızı korumak zorundayız.

İşte bu yüzden, bu yıldönümü münasebetiyle örgütünüzü yeni kazanımlar için başarılar, sendikal hareketin gelişip güçlenmesi için en iyi dileklerimizi iletmek istiyoruz.

Örgütümüz bu yıl 26. Kuruluş Yıldönümünü kutluyor. Ülkemizde faşizmin başlangıcında yeraltına geçen CUT'un eylemi, işçilerin mücadelesinde her zaman var oldu. Ülkemizin içinde, olanaklar ölçüsünde mücadelenin merkezileşmesi ve yönlendirilmesi için çalıştı. Çeşitli üretim kollarında örgütlenmeler için sendikal ekiplerin kurulması en önemli uğraşımız, fakat zorluğumuz oldu.

1973'den sonra uluslararası planda CUT Dış Komitesi. durmak bilmeyen bir çalışma sürdürdü.

CUT'un varlığı en uzak ülkeler/bile dünya işçilerinin Şili'li kardeşleriyle birlikte olduğunun ve uluslararası planda diktatörlüğün yıkılması için mücadelenin bir sembolü olarak yayıldı.

Bizlere gösterilen dayanışma ve desteğin de bir sonucu olarak 1978 yılı Şili işçileri için verimli ve başarılı yıl oldu; çalışmalarını arttı.

Böylece bütün tehlikelere karşın sadece özerk olarak değil, çok daha koordine bir şekilde örgütsel çalışmalar yürütüldü ve Ulusal Sendikal Koordinasyon kuruldu. Şili Sendikal hareketinin birlik ve mücadele geleneği yeniden güçlendi.

Politik, ekonomik ve toplumsal konulardaki görüşlerimizi yaymak için "Şili'nin bugünü ve yarını karşısında emekçiler" adlı bir belgeyi yayınladık. Bu yayında işçi sınıfının ve Şili halkının büyük çoğunluğunun duygularını, önceleri var olan demokrasi ve özgürlüğe dönme isteğini yansıttık.

Şu dönemde önemli sorunumuz, tüm işçilerin özlemlerini Cunta karşısında başarı şansı olan, güçlü ve halkımızın haklarını sonuna kadar koruyacak bir "blok" oluşturmaktır.

Hiç abartmadan, şunu söyleyebiliriz ki, Şili sendikal hareketi cuntanın fiziki ekonomik ve toplumsal baskısına karşı durabilmiş, direnebilmiştir. Bir çok defalar sendikal hareketi baskı ve zulümle sindirme çabaları sonuç vermemiş, örgütümüz varlığını sürdürmek, işçi sınıfımızın haklarını ve sendikal özgürlüklerini elde etme mücadelesini kararlılıkla sürdürmüştür. Diktatörlük, sendikal hareketin güçlendirmesini her zaman çok tehlikeli görmüş, yeni baskı tedbirlerine karşı en büyük engeli kabul etmiştir. Bu yönde 7 federasyonu lavgetmiş, sendikaların mallarına el koymuştur. Senelerden beri varolan çok sayıda sendikal örgütü kamu düzenine ve devlet bütünlüğü/zararı sayarak, hiçbir yasal işleme dayanmadan kapatmıştır.

Diğer taraftan, halkın çıkarlarının tersi küçük bir azınlığı zengin etme politikası da sürdürülmüştür. Ülkede işsizlik büyük oranlara çıkmış, bunu önlemek düşüncesiyle "En az çalışma" yöntemi uygulanmaya başlanmıştır. Bu yöntem işçilerin daha çok sömürülmesini gerçekleştirmiştir. Cunta, hızla büyüyen enflasyona göre ücretlere çok küçük zamlar yaparak gözboyayıcı birkaç sosyal hak vererek işçileri sendikaların gereksizliğine inandırmaya çalışmıştır. Emekçi kitleleri de benzer yöntemlerle istedikleri gibi yönlendirmek istemiştir. 1978'de de yeni bir yasa çıkararak işçi sendikalarını 72 saat çalışma koşullarını kabul etmeye zorlamıştır.

Fakat bütün bu baskılara rağmen Pinochet, seçimler sonucunda istediği sonuçları alamadı, diktatörlükle uzlaşabilecek yöneticilerin sayısı giderek azaldı.

Süregelen tüm bu faşist uygulamalar ve sendikaları yoketmeye yönelik baskılar, örgütleri ortadan kaldıramadı. Güçlü kitlesel pretesto ve gösterilere neden oldu.

Bu örgütler yasaklanmış olmalarına rağmen fiili varlıklarını sürdürüyorlar, bu da şüphesiz daha büyük baskıları beraberinde getiriyor.

Cunta bu noktada yine yanlış hesaplar yapmıştır. İşçileri baskı ile örgütsüz ve parça parça bırakacağını sanmıştır. Fakat işçi hareketi bir kez daha faşizme karşı direneceğini verdiği mücadele ile ispatlamıştır.

Şili'de kavga sürüyor, ve bu kavganın en önemli güçleri Şili içinde varlıklarını sürdürüyor. Bu güçlerden sendikal hareket, yasallığı nedeniyle özel bir konuma sahip, ve bu avantajıyla diktatörlüğe karşı mücadelede önemli görevler yapıyor. Şili'de sendikal mücadele uluslararası sendikal hareketle dayanışma içindedir, ve bu nedenle faşistler bu uluslararası dayanışmadan korkmaktadır. Birçok nedenle dünya işçilerinin ve sendikalarının yürüttüğü çeşitli boykotlar bu dayanışmanın ifadesi olmaktadır.

Cuntaya verilen en büyük derslerden biri, ORIT(Amerika bölgesel iş örgütü)nün boykot çağrıları olmuştur. Bu boykotlar sürmekte, Latin Amerika ve ABD arasındaki ticareti geniş olarak etkilemektedir. Diktatörlük direniş, boykot ve eylemlere katılanlara karşı ülke içinde ve dışında bir karalama kampanyası açtı. Şili halkının mücadelesinin gerçek amacını saklamak kamuoyunu yanıltmak için "milliyetçi" bir propagandaya girişti: Mücadelemizin amacını Şili'nin dünyadan soyutlanması olarak göstermek istedi.

Fakat Cuntanın oyunları demokrat dünya kamu oyunun gözünden kaçırılmadı. İşçiler bu boykotların cuntaya karşı, Pinochet'nin faşist politikasına cevap olduğunu, sendikal hak ve özgürlüklerin yokedilmesine karşı bir tepki olduğunu açıkça ortaya koydular.

Bütün dünya, şu anda diktatörlüğe karşıdır. Uluslararası anti-faşist ve anti-emperyalist güçlerin etkisi cuntayı geri adım atmaya zorladı. İşçilere göstermelik haklar verilmeye başlandı. Ama ne Şili işçi sınıfı ne de Şili emekçi halkı bu göstermelik haklarla yetinmeyecektir.

Cunta yeni bir yasa çıkararak Şili'de sendikal hak ve özgürlüklerin kullanıldığını kanıtlama gösterisine girişmiştir. Gerçekte bu, ünlü "İş Planı"nı uygulamasının "Faşist düzeni sağlamlaştırmak" amacına yönelik, cunta'nın uydusu sendikacılığı örgütlenme amacına yöneliktir. İşçilerin büyük çoğunluğu biliyor ki bu plân sorunları çözmek için değil sadece sendikal harekete şirin gözükmek için yapılmaktadır. Buradan, Türkiye'nin tüm dünya anti-faşist güçlerine ve sendikalarına sesleniyorum: Bu oyunlar Pinochet diktatörlüğünün aldatmacalarıdır. Bu oyunlara gelmemek için dikkatli olmalıyız. Bu oyunlara gelmeyeceğiz.

Faşist Pinochet'in bu girişimlerine şiddetle karşı çıkıyoruz, bunlar faşizmin yalanlarıdır. Bütün uluslararası anti-faşist ve anti-emperyalist güçleri, Pinochet diktatörlüğüne karşı çıkmalı bize omuz vermelidir.

Şili askeri diktatörlüğü halka karşıdır.

Şili diktatörlüğünün dayandığı ekonomik sistem Şili emekçi halkını günden güne fakirleştirmektedir.

Cuntanın ekonomi politikasına karşı daha kararlı mücadele verilmelidir.

Tüm dünya sendikal hareketini, tüm güçleriyle aşağıdaki amaçlar için mücadeleye çağırıyoruz.

Uluslararası sendikal hareket, Şili cuntasını sendikal hak ve özgürlüklerin kurulması için zorlamalıdır.

Diktatörlük binlerce kayıp tutuklanın sorumluluğunu kabul etmeli ve uluslararası bir mahkemede yargılanmalıdır.

Tüm devletler Şili diktatörlüğüyle politik diplomatik ve diğer ilişkileri kesmelidir.

Şili'ye karşı boykot eylemleri yükseltilmeli, etkin sonuçları alan bu eylemler geliştirilmelidir.

Askeri cunta'ya tüm siyasi mültecilerin geri dönüş hakkı yani her insanın kendi yurdunda yaşama hakkının kabul ettirilmesi için çalışılmalıdır.

Şili emekçilerinin mücadelesi sürüyor, tüm fırsat ve olanaklardan yararlanarak, fakat temel hedefimiz faşizmin sökülmesi ve yok edilmesidir. Bu Şili'nin gerçek özgürlük ve demokrasiye kavuşmasının tek şartıdır.

VENCEREMOS
KAZANACAĞIZ